

OC VIRKI

2009
2010

ŠOLSKA KRONIKA V SLIKI IN BESEDI

Že v avgustu se je začela šola - in to vesela - VESELA ŠOLA NOGOMETA!

Nekaj dni zatem pa zares - VESELO NOVE MU ZNANJU IN NOVIM IZKUŠNJAM NAPROTI!

Devetošolci so se resno lotili odgovorne naloge - KDO BO PAZIL NA PRVOŠOLČKE, ČE NE MI?!

V življenju vedno tekmujemo predvsem sami s sabo - no, na JESENSKEM KROSU pa tudi s sošolci ...

Staro leto smo zaključili z dobrodelnim bazarjem.

Okrasili pa smo tudi »evropsko« novoletno jelko.

OB KULTURNEM PRAZNIKU nas je obiskal sam France Prešeren!

V sadni in še kakšni preobleki smo se pridružili PUSTNI POVORKI v domačem kraju.

Športni dan - devetošolke so dober zgled!

PROJEKT O LEONU ŠTUKLJU OB DNEVU ŠOLE

Veliki športniki - Miroslav Cerar, Mitja Petkovšek in Klemen Bedenik - so obiskali nas, majhne športnike.

V tednu knjig smo se lahko udeležili še drugačne vrste maratona - PRAVLJIČNEGA MARATONA v šolski knjižnici.

Tomo Križnar se je dotaknil naših src s prikazom obupnih razmer v deželah tretjega sveta.

Naši »Španci« so se predstavili tudi na osrednji proslavi ob obletnici vstopa Slovenije v EU (na Ptuj).

DAN DRUŽENJA TREH GENERACIJ - bilo je zabavno!

MOZAIK – GRB ŠOLE VIDEM

V šoli smo se pri dodatnih urah likovnega ustvarjanja lotile izdelave mozaika. Za likovni motiv smo skupaj z učiteljem izbrali grb naše šole. Na grbu se nahaja klopotec, simbol naše šole, ki nas hkrati seznaja, da smo v predelu Haloz. Za izdelavo mozaika smo uporabile velik karton, ki smo ga najprej oblepile z belim papirjem. Ko je bila risalna podlaga pripravljena, je Tina nanjo narisala grb naše šole. Risbo smo nato »oblekle« v prozorno folijo in fasadno mrežo, na katero smo s silikonom lepile majhne koščke keramičnih ploščic. S končanim izdelkom smo zelo zadovoljne. Pri izdelavi mozaika smo pod vodstvom učitelja likovnega pouka Marka Kunčnika sodelovale učenke Tina Širovnik in Patricija

Korpar iz 8. a ter Tadeja Gajser in Sabina Škvorc iz 9. b.

Tadeja Gajser, 9. b

TEKMOVANJA 2009/2010

Konec leta je čas inventur. Za učence in učitelje je prvi konec leta zaključek šolskega leta, drugi pa seveda mesec december. Pri nas je inventura zaključek šolskega leta, torej mesec junij, ko učenci prejmejo rezultate svojega dela - spričevala. O teh danes ne bomo govorili, ampak o rezultatih, ki so jih naši učenci dosegli na različnih natečajih in tekmovanjih. Teh je iz leta v leto več, in ker želimo šolo uspešno predstaviti, veliko tekmujemo.

V letošnjem šolskem letu so se že v oktobru štirje učenci pomerili v znanju o **sladkorni bolezni**. **Julija Hvalec** se je uvrstila tudi na državno tekmovanje, kjer je dosegla srebrno priznanje.

V oktobru je bilo tudi tekmovanje iz znanja **angleškega jezika**. Tekmovalo je 10 osmošolcev, trije so dosegli bronasta priznanja, dva sta se uvrstila na državno tekmovanje, kjer je **Maja Možina** osvojila srebrno priznanje. Tekmovalo je tudi 10 devetošolcev, **Uroš Vaupotič** je dobil bronasto priznanje in se uvrstil na regijsko tekmovanje, kjer je osvojil srebrno priznanje.

Šolskega tekmovanja v **logiki** se je udeležilo 60 tekmovalcev od 6. do 9. razreda. Na državno tekmovanje so se uvrstili **Miha Kostanjevec**, **Monika Škvorc**, **Katja Pivec** in **Sabina Škvorc**. **Monika** in **Sabina** sta osvojili srebrni priznanji, **Katja** pa zlato.

Zelo množično je potekalo šolsko tekmovanje iz **matematike**, saj je na njem sodelovalo 127 učencev od 2. do 9. razreda. 41 učencev je osvojilo bronasta priznanja, na področno tekmovanje se je uvrstilo 8 učencev. Srebrna priznanja so osvojile **Monika Škvorc**, **Katja Pivec**, **Maja Možina**, **Sabina Škvorc** in **Vanja Marolt**. **Vanja** in **Katja** sta se uvrstili še na državno tekmovanje.

Množična je bila tudi udeležba na šolskem tekmovanju iz **slovenščine za Cankarjevo priznanje**, saj je tekmovalo 82 učencev od 2. do 9. razreda. 33 učencev je dobilo bronasta priznanja, **Monika Škvorc**, **Jana Vaupotič**, **Alen Plajnšek** in **Barbara Krošel** so se uvrstili na področno tekmovanje, kjer so vsi osvojili tudi srebrno priznanje.

Na šolskem tekmovanju iz znanja kemije je sodelovalo 21 učencev. Bronasta priznanja je osvojilo 9 učencev. **Maja Možina**, **Jana Vaupotič**, **Monika Škvorc**, **Sabina Škvorc** in **Katja Repec** so se uvrstile na državno tekmovanje, kjer je **Monika** osvojila zlato priznanje, **Sabina** pa srebrno.

Tudi iz znanja **fizike** so se pomerili, in sicer je tekmovalo 40 učencev. 13 učencev je doseglo bronasta priznanja, področnega tekmovanja so se udeležili **Alen Plajnšek**, **Maja Možina**, **Jana Vaupotič**, **Nina Korpar** in **Tomaž Rakuš**. **Maja** in **Alen** sta osvojila srebrni priznanji.

Za tekmovanje iz znanja **nemščine** sta se odločila 2 učenca. Oba sta osvojila bronasti priznanji, **Simon Weingartner** pa na državnem tekmovanju še zlato priznanje.

Naši učenci imajo tudi izredno dobro razvite ročne spretnosti. V kategoriji **modelarstva** in **konstruktorstva** se je na državnem tekmovanju **mladih tehnikov** pomerilo 7 učencev. V kategoriji obdelava gradiv - les sta tekmovala **Tomas Skuber** in **Žan Vidmar** ter se uvrstila na četrto mesto. Tekmovali so tudi modelarji z raketami. 6 učencev in učenk je tekmovalo, a jih je oviral močan veter, ki jim je celo odnesel modele.

12 četrtošolcev se je udeležilo predtekmovanja **otroške varnostne olimpijade** in osvojili so 12. mesto.

5 učencev 4. razreda, 17 učencev 5. razreda in 3 učenke 6. razreda so se pomerili na kvizu **NGJ Bistroum**. Vsi so osvojili bronasta priznanja.

Kaj veš o prometu je tekmovanje, na katerem sodelujejo učenci naše šole že od vsega začetka. Na medobčinskem tekmovanju so zasedli 8. mesto.

Slovenskega knjižnično-muzejskega kviza se je v letošnjem šolskem letu udeležilo 40 učencev. Letos so učenci ponovno spoznavali življenje in delo znamenitih Slovencev.

Na literarnem in likovnem natečaju **Evropa v šoli** smo bili tudi letos uspešni, saj sta bila spisa **Lucije Vaupotič** in **Nike Jeza** izbrana med najboljše na ptujsko-ormoškem območju, enako je bil ocenjen tudi likovni izdelek **Urške Bratušek**.

Redno sodelujemo tudi na literarnem in likovnem natečaju **Naravne in druge nesreče**. Na podelitev priznanj smo se odpeljali kar s posebnim avtobusom, kar priča o množičnosti udeležbe naših učencev. Nagrajeni so bili: **Renato Horvat**, **Žan Plajnšek**, **Luka Dominc**, **Sabina Škvorc**, **Julija Hvalec**, **Patricija Korpar**, **Nina Korpar**, **Tomi Merc** in **Barbara Medved**.

Na športnem področju so bili učenci tudi letos zelo aktivni in uspešni. Na **medobčinskem krosu** v Zavrču so fantje zasedli ekipno 1. mesto, dekleta pa 3. Ekipo fantov so sestavljali: **Gregor Cafuta**, **Sebastijan Pajnkiher**, **Alen Plajnšek**, **Uroš Krajnc**, **Tilen Jankovič**, **Marcel Koren**, **Žan Plajnšek**, **Žan Sitar**, **Tomas Skuber**. Ekipo deklet so sestavljale: **Monika Trafela**, **Tjaša Trafela**, **Eva Milošič**, **Natalija Jelen** in **Nina Drevenšek**.

V tekmovanju za **Mali in veliki atletske pokal** je na medobčinskem prvenstvu **Aljaž Brlek** zasedel 1. mesto v teku na 60 metrov, na področnem tekmovanju je bil ponovno prvi, na državnem pa je zasedel 3. mesto.

Naši športniki pa so sodelovali tudi na medobčinskem prvenstvu v **nogometu** za mlajše dečke, starejši dečki so se pomerili tudi v **odbojki**. V odbojki so tekmovali tudi mlajše deklice. Zelo uspešni so bili **starejši dečki** v nogometu. Na medobčinskem tekmovanju so zasedli 2. mesto, na področnem tudi 2., v četrtfinalu državnega tekmovanja 1., v polfinalu 1., v finalu pa 4. mesto.

Tanja Potočnik

BRALNA ZNAČKA 2009/2010

V letošnjem šolskem letu je bralno značko osvojilo 200 učencev od 1. do 9. razreda. 18 devetošolcev je prejelo naziv zlati bralec, kar pomeni, da so vsa leta šolanja v osnovni šoli pridno brali in dosegli bralne značke. Na zaključni prireditvi nas je obiskal pesnik David Bedrač, ki je izredno navdušil tako majhne kot velike bralce.

Mentorica Tanja Potočnik

Naši najmlajši in naši najstarejši - zlati bralci.

ZABAVNA ŠOLA NOGOMETA V VIDMU

Zadnji teden v avgustu 2009 smo v Osnovni šoli Videm in Osnovni šoli Bednja na sosednjem Hrvaškem organizirali Zabavno šolo nogometa, ki je letos potekala že drugo leto.

To je projekt, ki ga vodi CCPA - danska nevladna organizacija s pomočjo norveške nogometne zveze. Namenjen je spodbujanju napredka, miru, demokracije v državah Evrope z namenom ponovne vzpostavitve prijateljstva in športnega sodelovanja med mladimi.

Na šolskem igrišču v Vidmu in v Bednji se je teden dni družilo 160 mladih iz našega šolskega okoliša in s Hrvaške. Otroci so se zabavali v različnih spretnostnih igrah in igrah z žogo. Prekrasno vreme, zabava, predani trenerji, veseli otroci, vse to je pripomoglo, da smo Zabavno šolo nogometa uspešno pripeljali h koncu. Na zaključni prireditvi pa so nas obiskali še boksar Dejan Zavec, nogometaša NK Maribor, Dejan Školnik in Marko Ranilovič, ter njun trener Janko Veselič. Med mnogimi gosti in starši je bil tudi g. Velimir Suban, ki je idejni vodja te šole na območju nekdanje Jugoslavije.

Razen Občine Videm, brez katere projekta ne bi bilo, so nam pomagali še: DPM Videm, Pomaranča ter trgovine Papirus, Bukvica in Pikapolonica.

Stkala so se nova prijateljstva, izmenjale so se mnoge ideje, vsi pa smo bogatejši za nove izkušnje. Nabrali smo si polno energije za novo šolsko leto.

TRENERJI OŠ VIDEM

Tudi letos ste vabljeni v Zabavno šolo nogometa!

PROJEKT COMENIUS

V šolskem letu 2009/2010 je v Osnovni šoli Videm zaživel dvoletni mednarodni projekt Comenius pod naslovom Evropski babilon - kaj pa strpnost? V projektu sodelujemo s šolami iz Seville v Španiji, Tavire na Portugalskem, Poznana na Poljskem, Evrichouja na Cipru ter iz Monopolija in Capo D'Orlanda v Italiji. V prvem letu projekta smo se osredotočili na spoznavanje kultur držav naših partnerskih šol, saj kultura, del katere je posameznik, igra eno izmed ključnih vlog pri pojavu nestrpnosti med ljudmi. Tako smo doslej na naši šoli izvedli že veliko različnih dejavnosti od okrogle mize na temo strpnosti, v sodelovanju z Društvom za kulturo strpnosti so učenci v razredih izdelovali simbolične drevesne liste za drevo strpnosti, v predbožičnem času smo okrasili t. i. Comenius-božično smreko in spoznavali božične običaje v državah naših partnerskih šol. Pripravili smo kulturni vodič naše dežele, v katerem smo predstavili Slovenijo, slovenske običaje, tradicionalne ročne obrti, književnike ter druge pomembne Slovence in Slovenke, slovenske jedi, glasbo in jezik. Ta kulturni vodič po Sloveniji smo nato izmenjali s partnerskimi šolami.

Že v začetku šolskega leta smo na spletu ustanovili svojo »Facebook-skupino«, kjer si učenci in učitelji vseh sodelujočih šol dopisujemo, izmenjujemo gradiva, fotografije in klepetamo. Tak način komuniciranja je pri mladih še posebej priljubljen. Občasno pa na šoli izvedemo videokonference, kjer se učenci v živo preko spletne kamere pogovarjajo s svojimi vrstniki v drugih državah.

Vrhunec tega mednarodnega sodelovanja pa predstavljajo srečanja, ki so najboljši način spoznavanja drugih kultur. Ker je projekt finančno podprt s strani Evropske komisije, smo se doslej lahko udeležili srečanj na Poljskem, v Španiji, na Cipru in Portugalskem. Na obiskih smo spoznavali šolsko življenje in način dela naših partneric, poskusili njihove značilne jedi, obiskali več krajev in si ogledali številne znamenitosti. Seveda smo se na vsakem obisku predstavili učencem in delavcem teh šol in ponesli dober glas o Osnovni šoli Videm daleč preko naših meja. S pridnim delom v projektu si je doslej vozovnice za potovanje zaslužilo pet osmošolcev in štirje devetošolci. Tako so v mesecu marcu na Ciper potovali Blaž Hameršak in Vanja Marolt iz 9. a, Sabina Škvorc in Tomaž Rakuš iz 9. b, v maju pa so naše prijatelje na Portugalskem obiskali Maja Možina in Jana Vaupotič iz 8. a, Anja Zajc in Tilen Jankovič iz 8. b ter Lea Hojsak iz podružnične šole Leskovec. Glede na odzive učencev in njihovih vrstnikov v teh državah menim, da so se spletla čudovita nova prijateljstva in da so ti učenci s skupnim bivanjem tekom obiska dobili pristen vpogled v življenje mednarodno obarvanega leta v Osnovni šoli Videm. Projekt Comenius se nadaljuje in v mesecu maju 2011 bomo mi gostili naše prijatelje iz vseh teh držav ter jim predstavili lepote našega kraja in življenje na naši šoli.

Petra Fošnarič,

koordinatorka projekta Comenius v OŠ Videm

1. RAZRED NA TABORJENJU

Na igrišču.

Lovci na obisku.

Nočno potepanje.

Pesmica za lahko noč.

Jutranji zaspanci.

Biserka Selak

Še delo pred odhodom domov.

PRAVLJICA O MEDVEDU PIKIJU

Medvedku je ime Piki. Mamici pa Pikica. Medvedu atiju pa Pobi. Jutri grejo na počitnice. Pojutrišnjem pa na morje. Mami bo na morju kuhala. V petek grejo na izlet. V nedeljo gre medvedek hitro spat. V ponedeljek pa v šolo. IN TAKO SE IMAJO RADI.

Timotej Petelinšek, 2. a

LUKA JE SLABE IN DOBRE VOLJE

Nekoč je živel fant po imenu Luka. Nekega dne je Luka dejal: »MAMA, LAHKO JAZ IGRAM BOBEN?« Mama mu je rekla: »No, naj ti bo!« Ko mu je mama kupila boben, se je zelo razveselil. Cel dan je igral in igral. Igral je v kuhinji. Mama mu je dejala: »Luka, pojdi kam drugam!« Luka je bil žalosten, šel je v gozd. Niti začel še ni, pa je že iz grmovja pokukal lovec prav tedaj, ko je zagledal srno. Lovec mu je rekel: »Pojdi v stran!« Luka je bil spet užaljen in odšel je naprej. Prišel je do letališča. Luka se je razveselil: »Vau, to bo pravi kraj, kjer lahko bobnam!«

Mia Habjanič, 2. a

MUCA IN KUŽA

Nekoč sta živela muca in kuža. Bila sta najboljša prijatelja. Muca je imela rojstni dan. »Jupiii, danes je moj rojstni dan,« je rekla muca. Kuža ji je kupil njeno najljubšo žogo. Muca in kuža sta se z žogo igrala. Bila sta zelo vesela in složno sta živela do konca svojih dni.

Tadeja Črnenšek, 2. b

Anže Vindiš, 2. b

MIŠ

Jaz sem miš, ti pa ne.
Jaz sem majhna, ti pa ne.
Vsepošod se skrijem,
ne ulovi me nobeden.
Jaz sem miš, ti pa ne.
Če me loviš, me ne dobiš.
Kaj bi rada, muca bela?
Od mene ti ne boš debela.
Jaz sem miš, ti pa neeeeeee.

Matija Vidovič Žmauc, 2. b

Matija Vidovič Žmauc, 2. b

SREČEN DEŽNIKEC

V ptujskem gradu je živel zelo majhen dežniklec Dežkec. Zelo rad je imel otroke, ki so obiskovali ptujski grad. Rajši so ga imeli fantje, ker je bil modro-zelene barve. Ampak to ni bil navaden dežniklec. Videli so ga lahko samo otroci.

Nato pa je prišel pretapaški fant. Dežkec se ga je zelo ustrašil, ko ga je videl. Pretapaški fant ga je začel grdo gledati, nato ga je zelo močno udaril. Dežkec je začel jokati in zelo ga je bolelo. Potem je šel k svojemu zdravniku. Zdravnik je ugotovil, da mu ni nič hudega.

Pretapaški fant pa ni smel več na ptujski grad, saj so ga otroci zatožili.

Nejc Šibila, 3. a

KAKO JE POLŽ ZMAGAL NA DIRKI

Nekega dne, ko se je polž Zelko odpravljaj na lutkovno predstavo, je srečal zajca. Zajec mu je rekel: »Hej, ti! Tako počasen si, da boš drugo leto tam!«

Polž pa mu je odvrnil: »Nisem počasen, še prehitel bi te lahko.« Zajec se je zakrohotal in rekel: »Ti mene? To pa že ne!«

»Pa se pomeriva!« reče zajec. Oba sta se strinjala in tako je tudi bilo.

Naslednjega dne so se zbrale vse živali. Ko je veverica zažvižgala, sta oba stekla. Naenkrat je zajec pred sabo zagledal drevo in dejal: »Oh, poglej, drevo! Polž je daleč zadaj. Odpočil si bom.« Zajec je legel in zaspal.

Čez čas prisopiha mimo polž.

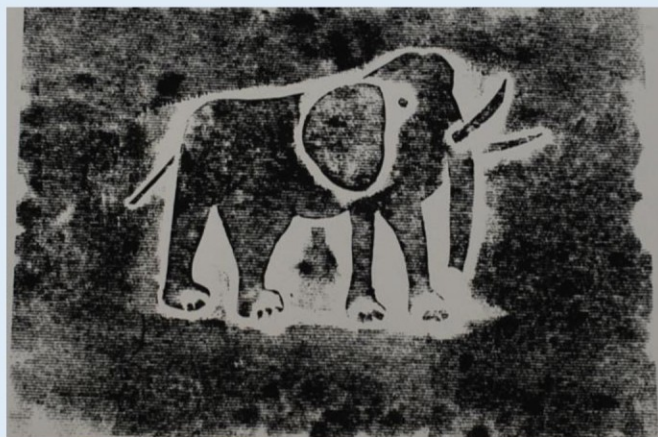
»Hej, hej,« se razveseli polž, »zajec je zaspal!«

Ko je polž prvi prišel do cilja, so se vse živali čudile in spraševale, kje je zajec. Polž jim je povedal, da je zajec zaspal. In živali so ga pogostile.

Primož Burg, 3. a

METULJI PRILETIJO

Spomladi rožice zacvetijo,
metulji na travnike priletijo.
Pisanih barv se razletijo
in s cveta na svet se podijo.
Ko pa odletijo v nebo,
meni se zarosi oko.

Nika Emeršič, 3. b

Teja Pečnik, 3. a

DOBRI LEO

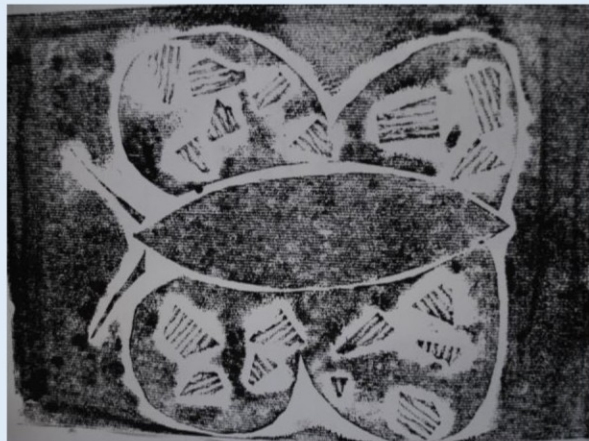
Nekega dne je deček Leo bral Sveto pismo. Komaj je prebral zadnji stavek, je z drevesa zamijavkal muc. Leo je vzel lestev in spomnil se je 168. stavka, v katerem piše: Če kdo potrebuje pomoč, mu jo nudi. In ker je bil član Rdečega križa, je to storil. Ko je rešil mačka, mu je dal ime Lino. Leo je imel veliko denarja, mačku je kupil veliko mačjih briketov.

Vid Hrga, 3. b

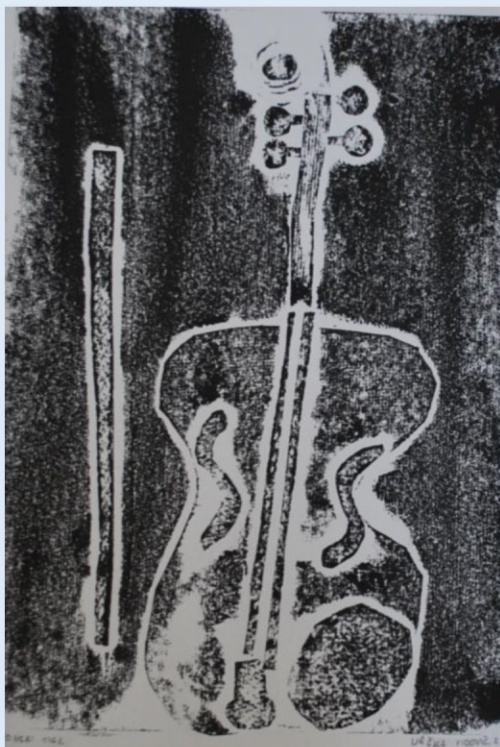
MLEČNA HRANA

Naša mala mala Mara
mlečne hrane sploh ne mara.
Jogurt vedno ven izbruha.
Skute niti ne okusi,
sir in maslo se ji gnusi,
mlečne hrane ne poskusi.

Rebeka Fridrih Gosak, 3. b

Tjaša Kozel, 3. a

Urška Vidovič, 3. b

REVŠČINA

Če ne bi bilo te revščine,
te uboge revščine,
ubogi ti ljudje,
ki nimajo nič hrane,
niti strehe nad glavo,
mogoče že kaj, vendar malo.
Želim si le to,
da revščine ne bi bilo,
saj vsak človek bi moral biti kot mi,
to si vsak v srcu želi.

Klara Hliš, 4. a

JUHUHU, POČITNICE SO TU

Juhuhu, počitnice so tu!
Vsi veseli smo, ker šole več ne bo.
Cele dneve se bomo igrali in spali.

Ko pa veselja bo konec,
med šolske klopi
povabi nas šolski zvonec.

Te počitniške dni
si bomo nabrali novih moči
za nove šolske dni.

Karin Jurak, 4. a

POČITNICE

Počitnic vsi se veselimo,
saj v kratkih hlačah
se po igrišču podimo.
Sonce toplo greje nas,
na morju in v toplicah se hladimo,
zjutraj dolgo spimo.
S sorodniki, prijatelji
se večkrat dobimo.
Tudi mami in ati imata dopust,
zato vsi smo dobre volje
in gremo na morje.

Laura Škrabl, 4. a

Žan Plajnšek, 6. a

SRNE NA CESTI

Peter je bil dober voznik. Vsak dan je vozil tovornjak po isti cesti. Ob njej nikoli ni bilo nobene živali.

Nekega zimskega dne se je Peter spet peljal po tej cesti. Naenkrat je sredi ceste zagledal trop srnjadi. Začel je močno zavirati, toda tovornjak se zaradi poledenele ceste ni hotel ustaviti. Zavil je s ceste, se nekajkrat prevrnil po brežini in se ustavil. Peter je zaradi poškodb obležal nezavesten v vozilu. Čez nekaj časa se je neki voznik ustavil na kraju, kjer se je zgodila nesreča. Poklical je reševalce in policijo. Petra so z reševalnim vozilom odpeljali v bolnišnico, kjer je dolgo časa okreval.

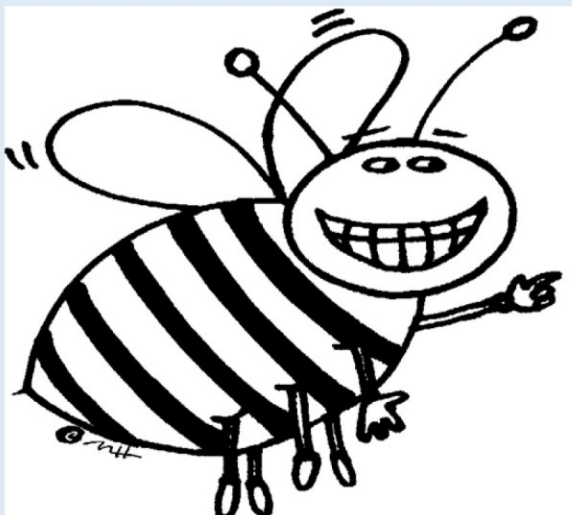
Ker je dobil zelo hude poškodbe, se nikoli več ni postavil na noge in bo do konca življenja priklenjen na invalidski voziček.

Luka Dominc, 5. a

ČE BI BILA ČEBELICA

Če bi jaz bila čebelica, bi letala od cveta do cveta kakor druge čbelice. In vsak dan bi morala delati od jutra do večera, čeprav bi raje poležavala na kakšni cvetlici ali se igrala z roso. Moje sestre čebele bi me zmerjale, da sem lena, jaz pa jih sploh ne bi poslušala. V panju je na stotine čebel, zato bi bila zelo čudna, saj bi samo jaz poležavala. Biti čebela je zelo naporno. Ves dan bi letala do cvetlic, jih pozdravljala in si polnila košarice z medom. V panju bi si odpočila, spraznila košarice in odšla spet na delo. Med letanjem bi opazovala naravo, pozdravljala bi metulje, kobilice in črčike. Biti čebela je lahko tudi nevarno. Lahko bi se zapletla v pajkovo mrežo ali pa si zlomila krila. Paziti bi morala, da ne bi kdo stopil name. Čebelica je zelo majhna, zato je ljudje ponavadi ne vidijo in jo pohodijo. Čebelica se brani s svojim želom, ki ga zapiči vate. Tudi jaz bi tako storila, če bi bila čebela. Biti čebela je tudi zelo koristno, saj čebele nabirajo med, ki je zelo zdrav.

Lucija Vaupotič, 5. a

Pobarvaj!

OTROCI S HAITIJA

Srce me boli,
ko gledam te žalostne oči,
ki prosijo vode in hrane -
kako šele bolijo njihove rane.
Izgubili so očete in mame.

Dobri ljudje s celega sveta
pošiljajo veliko vode in hrane,
a toplega doma jim nihče
več zagotoviti ne more.

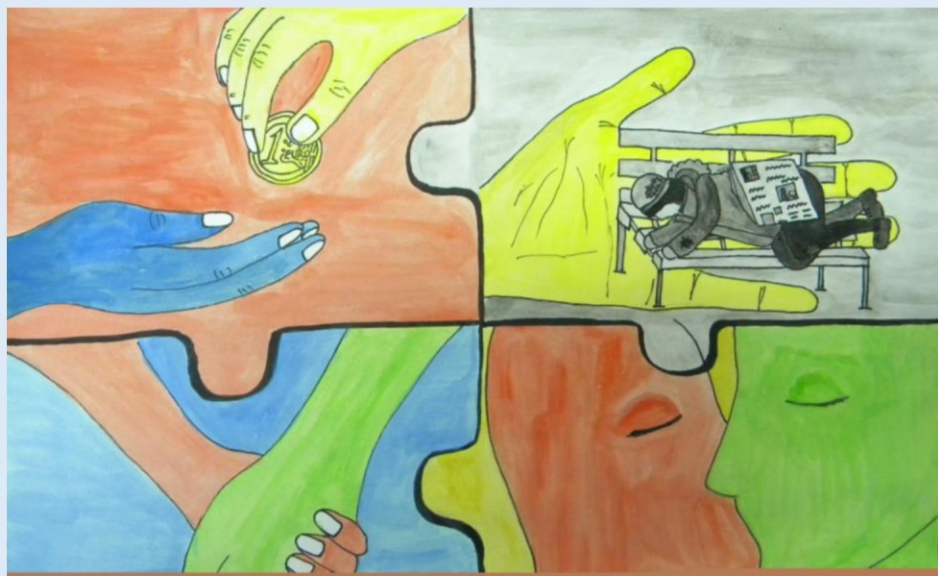
Anja Merc, 5. b

DEČEK ŽALOSTNIH OČI

Predlani sem nekaj počitniških dni preživela na morju, kjer sem se imela super. Nekega dne smo s starši odšli v mesto na ogled. Na ulicah sem videla zelo veliko revnih ljudi, ki so prosili za denar. Nekateri so igrali na inštrumente, nekateri pa peli. Pred neko trgovino je bil majhen otrok, ki je klečal in prosil za denar. Ljudje, ki so hodili mimo njega, so se delali, kot da ga ne opazijo ali pa se jih to sploh ne tiče. Videla sem tudi neko deklico, ki mu je celo pokazala jezik. Ko sem šla mimo, sem pomislila, kaj če bi bila jaz na njegovem mestu. Postala sem kar žalostna in zamišljena. Prosila sem mamo za denar in nekaj kun vrgla v posodico, za katero je klečal otrok. Ko je denar zažvenketal v njej, je dvignil pogled in me hvaležno pogledal. Pri srcu mi je postalo kar toplo, ker sem vedela, da sem storila dobro delo.

Želim si, da na svetu ne bi bilo revščine in da nihče ne bi prosjačil za denar.

Nika Jeza, 5. b

Urška Bratušek, 8. a

ZELENA KAPICA

Nekoč je živela hudobna deklica, ki so ji pravili Zelena kapica. Ati ji je naročil, naj gre k dedku in mu nese pivo ter sladoled. Tako se je Zelena kapica odpravila z letalom k dedku in zraven vzela, kar ji je naročil ati. Na nebu se je nalašč zaletela v letalo prijaznega volka. Oba sta imela padalo, zato sta varno pristala. Vendar sta pristala na dedkovem dimniku in nobeden si ni upal skočiti dol. Čez nekaj časa je priletela vila in volku dejala, da mu uresniči eno željo. Volkova želja je bila, da varno in živ pride z dedkovega dimnika. Tako mu je vila res uresničila željo, Zelena kapica pa je še dolgo ostala na dimniku. Snežilo je in Zelena kapico je zeblo, nato pa je dedek zakuril. Postalo ji je tako vroče, da je zakričala. Dedku je ugasnil ogenj in zdelo se mu je čudno, kdo tako kriči, zato je šel ven pogledat in na dimniku je zagledal svojo vnukinjo Zeleno kapico. Zelena kapica je zbrala toliko poguma, ko ga je zagledala, da je kar skočila s strehe. Dedku je dala pivo, ki ji ga je dal ati, sladoled pa se je že stopil. Dedek je bil zelo vesel piva, zahvalil se ji je in ga hitro spil. Potem je Zelena kapica čez vikend ostala pri njem in sta uživala ob topli peči, pila čaj ter se pogovarjala.

KONČNO POČITNICE

Prišlo je poletje,
z njim pa dopust.
Dopust nam je nagrada
za celoletni trud.

V počitnicah večino dni
se na igriščih in v bazenih preživi.

Bazeni po dvoriščih že stojijo,
otroci pa v bazene se podijo,
da se ohladijo.

Da se ohladijo,
vsi v vodo odhitijo.

Samo na morje še skočimo,
da v morski vodimo se namočimo.

Nina Topolovec, 6. a

Nika Šmigoc in Nina Vaupotič, 6. a

ŽIVALI REŠIJO DAN

V mestu in na vaseh je veliko prometnih nesreč. Pri nekaterih so celo poškodovane živali. Zato so se živali odločile, da bodo pomagale ljudem, ki imajo prometno nesrečo, in jim rekle, naj bodo prihodnjič bolj pazljivi.

Prva prometna nesreča, kjer je na pomoč prišla žival, ni bila velika. Na pomoč je prišel slon. Ugotovil je, da je bila poškodovana samo ena guma. Bila je počena. Voznik je bil začuden, kaj slon dela z njegovo gumo. Slon je bil majhen, zato se ga voznik ni bal. Zdelo pa se mu je čudno, da bi svoje težave razlagal živali, ampak je vseeno pustil, da mu pomaga. Slon je premišljeval, kaj naj naredi, da bo napolnil prazno gumo. Postal je nestrpen in je od jeze pihnil. »To je rešitev!« je zavpil voznik. Slon je kmalu ugotovil, kaj vozniki misli, zato je pihnil v gumo in voznik se je zahvalil ter se odpeljal.

Druga nesreča je bila sredi močne toče. Vozniku je poškodovala streho na avtu, zato ga je parkiral na bencinski postaji. Nesrečo sta opazili veverici, ki sta nabirali lešnike za zimo. Ta voznik pa je že slišal za nesrečo, pri kateri je pomagal slon, zato je sklepal, da mu veverici želita pomagati. Na vozilu so bile tri luknje. Zato bi se vozilo lahko hitro napolnilo z vodo. Vsi so premišljevali, kaj naj naredijo. Med premišljevanjem je ena od veveric jedla lešnik. Veverici sta sedli na streho. Eni od veveric pa je iz rok padel lešnik točno v luknjo. Ugotovili so, da lešnike lahko uporabijo, da pokrijejo luknje. Zato sta veverici prinesli še dva lešnika in ju dali v luknje. Voznik se je z veseljem odpeljal in vsem povedal o pomoči živali.

Tretja nesreča, ki so jo morale rešiti živali, je bila zelo nevarna. Dva avta sta trčila in se močno poškodovala. Na pomoč so prišle različne živali: medveda, ptiči in opica. Voznike sta na varno

odnesla medveda. Avta sta imela zmečkano pločevino, zato so ju morali popraviti. Ptice so šle v notranjost avtov in jih od znotraj popravile s kljuni. Opica je pojedla banano in jo prilepila na volan, ki je bil od nesreče zlomljen. Živali so poskrbele za voznika, ker pa nista imela večjih poškodb, sta se lahko odpeljala s svojima zasilno popravljenima avto-mobiloma, za katera so poskrbele živali.

Četrta nesreča pa pravzaprav ni bila nesreča. Živali so prišle na pomoč, ker so mislile, da kdo potrebuje pomoč, ampak se je izkazalo, da so ljudje za živali pripravili zabavo, da se jim zahvalijo za vse, kar so za njih naredile.

Na koncu so ljudje pomagali živalim, tako da so jim priskrbeli hrano in poiskali lepše okolje za življenje.

Tomi Merc, 7. b

Tadeja Gajser, 9. b (Mala Groharjeva kolonija)

TISTO POPOLDNE

Nekega toplega, sončnega pomladnega dne sem se s svojo malo zajčjo družinico sprehajal naokoli.

Travniki so bili polni sladkih deteljic ter regratovih lučk. Metulji so letali naokrog, čebelice so nabirale med. Bil je prelep dan, zato smo si privoščili družinsko kosilo na prostem. Ustavili smo se pri košati lipi, ki se je šibila pod cvetovi. To je bil idealen kraj za klepet in prigrizek. Moja žena, mama zajklja, je že doma pripravila nekaj za pod zob. Uživala sva v razgledu, otroci pa so se lovili ob bližnjem potoku. Kmalu so utrujeni od igranja, pa tudi mokri in lačni priskakljali nazaj. Ker sva do konca pohrustala ostanke kosila, bi morali otroci ostati lačni. Bil sem dober in skrben oče, zato sem se odločil, da se podam na drugo stran ceste, preko potoka do vrta gospe Angelice. Tam bom nabral nekaj sočnih redkev. Brez premisleka sem stekel na cesto. Tedaj se je zgodilo. Avtomobilske gume so zacvilile in žareče luči so mi zaslepile oči. Začutil sem ostro bolečino. Prestrašen in hkrati jezen voznik je izstopil iz avta ter me vzel v naročje. Položil me je na travo in si začel ogledovati škodo na svojem srebrnem avtu. Nekje v daljavi sem slišal šumenje vetra ter voznikovo jezno godrnjanje. Še zadnjič sem pomislil na svoje otroke, ki bodo danes zaman čakali, da se vrnem. Začel sem zapirati oči ...

Klara Širovnik, 7. a

Sabina Škvorc, 9. b
(Mala Groharjeva kolonija)

PONOVEN ZAČETEK ŽIVLJENJA

Življenje je zelo nepredvidljivo. Ko sem že mislila, da vem vse o sebi, se je zgodilo nekaj, kar je popolnoma spremenilo mene in moje življenje.

Že od nekdanj sem bila nesrečna. Moj oče je bil zasvojen z alkoholom in je pogosto prihajal pijan domov ter pretepal mamo. Bilo je grozno. S solzami v očeh se spominjam tistih časov. Najhujše pri vsem tem pa je bilo, da smo bili navzven čisto normalna družina. Nihče razen mene in mame ni vedel za očetovo odvisnost. Mamine modrice smo vedno znova opravičevali z njeno službo, saj je po poklicu arheologinja – dela na terenu in bi vse modrice lahko bile povezane s tem.

Osnovno šolo sem končala z zadostnim uspehom, čeprav bi lahko bila boljša. V gimnazijo sem prišla z veliko muko. Zašla sem v slabo družbo ter začela »jemati tripe«, kasneje pa vse močnejše droge. Dobivali smo se vsak večer v podzemni železnici. Vsak večer znova sem se utapljala v obupu, saj sem vedela, kaj se dogaja doma – oče je vedno znova pretepal mamo. Mami sem lagala, da se učim pri prijateljici. Zelo hudo mi je bilo, ko sem videla, da mi vsak dan znova verjame. Saj nisem hotela iti, vendar me je vedno znova nekaj zvleklo tja. Še zdaj ne vem, kaj točno. Hotela sem, da bi se vsa ta nočna mora končala, da se ne bi več predajala drogam. To je tako grozen občutek. Hkrati želiš vse in nič. Vsa ta mora se je dogajala vsak dan znova, dokler nisem nekega večera doživela nekaj groznega, a zame na neki način hkrati odrešujočega.

Prijatelj (če mu sploh lahko tako rečem), mi je prodal 'novo robo', ki me je zelo omamila. Ne spomnim se več vseh dogodkov, spomnim pa se, da smo pili, se smejali in pogovarjali kot ponavadi. Naenkrat je mimo prišla starejša gospa. Prijatelj me je za šalo porinil naprej, tako da sem se zaletela v ubogo starko. To je bilo zanjo usodno. Padla je in se močno poškodovala. Vsi ostali so se takoj razbežali, le jaz se nisem premaknila. Nisem se mogla. Začela sem jokati. To je bilo zame preveč. Nisem več zdržala tega pritiska. Nisem se zmenila za reševalce, niti za policijo, ki je prišla kmalu zatem. Kasneje je gospa v bolnišnici umrla. Vse skupaj je zelo zapleteno. Zavedam se, da nisem jaz kriva za njeno smrt, po drugi strani pa sem na neki način bila tam prostovoljno. Počutim se odgovorno. Peče me vest. Hudo mi je.

Takrat je prišla na dan resnica. Še isto noč so starši izvedeli za mojo odvisnost. Policija je zaslišala tudi mojega očeta, ki se jim je zdel že nekaj časa sumljiv. Odpeljali so me v zavod, kjer sem se odvadila drog. Potem pa je nastopila kazen. V zapor nisem šla, saj sem mladoletna. Morala

Blaž Hameršak, 9. a

pa sem oditi pomagat v upokojenski dom.

Tukaj pomagam že dve leti in v stiku s starejšimi sem se naučila marsičesa. Sprva sem sovražila tukajšnje življenje in ljudi, vendar sem se hitro privadila tudi tega. Moji spomini so polni solz in trpljenja, zato sem sklenila, da bom sebi in ljudem okoli sebe dala še eno priložnost. Po odsluženi 'kazni' bom dokončala srednjo šolo ter se usposobila za strokovno pomoč starejšim in bolnim. Od njih sem prejela že toliko modrosti, da čutim, da sem jim dolžna vsaj nekaj tega povrniti.

Veliko časa je že minilo, odkar sem se nazadnje spominjala grenke preteklosti. Zaradi preteklosti moram obiskovati psihiatra. Pravi, da sem močna oseba, glede na to, kar sem prestala. Vem, da je to sebična misel, vendar sem nekako srečna, da se je tistega groznega večera zgodilo, kar se je zgodilo. Nisem želela, da za mojo srečo nekdo umre, vendar je ta dogodek bil ključ do moje odrešitve. (nadalj. na nasl. str.)

(nadalj. s prej. str.)

Uboga gospa mi je, ne da bi to vedela, popolnoma spremenila življenje. Brez tistega večera bi se še vedno utapljala v omamljanju, žalosti, obupu in misli na samomor.

Ugotovila sem, da se kljub dobrim namenom lahko zgodi nekaj slabega in nepredvidljivega. A treba je živeti dalje. S prijetnimi in groznimi spomini. S smehom in solzami. Z iskrenostjo in lažmi. Moj psihiater je prijeten mož, vendar mi ni všeč, da se vtika v mojo zasebnost. Želim, da bi bilo vse to čim prej za mano. Vem, da ne bom preteklosti nikoli povsem prebolela, le naučiti se moram živeti z njo.

Večkrat kaj napišem in s pisanjem zdravim svojo ranjeno dušo.

»Življenje je kot reka, ki na svoji poti naleti na ovire. Zato si mora poiskati pot, ki jo včasih le težka najde. Pri tem začuti bolečino, ki je ljudje okoli nje ne opazimo. Ampak reka teče dalje, kot da se ne bi nič zgodilo. Tako teče tudi čas kljub vsemu, kar se dogaja. Vse stvari, tako prijetne kot neprijetne, se zgodijo z razlogom, ki ga ljudje večkrat ne moremo ali nočemo razumeti. V življenju si večkrat zastavimo cilje in izzive, v katerih iščemo smisel. Neki smisel sem našla tudi v svoji reki življenja.«

Monika Škvorc, 8. a

MEMORIES FROM PORTUGAL

I still remember a lot of fun things that happened to me in Portugal. My favorite and most precise memory is, when we showed our international friends some famous Slovenian athletes, writers, actors ... But our main attraction was Tilen. He was like a super rock star and girls just went crazy. We also watched presentations that students from Europe (Spain, Cyprus, Italy ...) made. At the end of presentations all students started to draw on other students' faces and arms. Tilen was once again in a difficult position and all colorful. I stayed unpainted until Stelios saw me. He started to draw on my arm and I tried to stop him. Then he left me, but he came back with Julia. She gave me her crayon so I could paint Stelios. And the war began. We were walking in circles like warriors. I was too quick for Stelios, so he couldn't paint me. Then we buried the battle ax. In the mean time Lea painted our teacher on the face and got painted by Julia.

I really enjoyed Portugal and I hope I'll go back there soon.

Maja Možina, 8. a

POIŠČIMO NOVE PRILOŽNOSTI

O revščini in gospodarski krizi se vse odmevneje sliši po televiziji, radiu, časopisih, včasih se o njej celo pogovarjam s starši, ki so mi odprli oči, in zdaj nanjo gledam zreleje in bolj odraslo.

Pred gospodarsko krizo je večina Slovencev menila, da je revščina v Sloveniji nizka. To so poudarjali tudi politiki ter si tako nabirali politične točke. Nesporno dejstvo je, da povprečen Slovenec nikoli ni bil ekonomsko preskrbljen kot povprečen Evropejec. Nizke plače ter visoki stroški osnovnih življenjskih potreb so že od same osamosvojitve naprej pereč problem. Prav zaradi želje po višjem življenjskem standardu smo se Slovenci odločili za vstop v EU. Strah pred bliskovitim naraščanjem cen, kot se je zgodilo v vseh državah članicah EU po uvedbi enotne valute evro, je bil upravičen. Zelo nazoren primer je cena kruha. V tolarjih je kruh stal le 100 SIT. Danes kruha pod 1 evro, kar je kruh najslabše kvalitete, sploh ni. Razliko si lahko preračunate sami. To je bilo že za tako prazno denarnico naših državljanov občutno prevelik zalogaj. Namesto da bi se življenjski standard zvišal, je močno naraslo število socialno ogroženih. Pred desetletjem je v Sloveniji bila le peščica brezdomcev, danes pa so revni tako mestni kot podeželski ljudje.

Ljudje, ki so celo življenje garali, danes dobivajo mizerne pokojnine. Problem je v tem, da je število delovno aktivnih prebivalcev nasproti upokojencem zelo nizko. Tako je državni proračun močno osiromašen. Še večje težave se obetajo v prihodnosti, zato vlada želi zvišati starost ob upokojitvi na 65 let, kar pa je v javnosti zbudilo zgražanje. Zelo žalosten je pogled na zgarane starčke, ki v trgovini kupujejo star kruh ter nasploh najcenejše izdelke, spet drugi pa čakajo v dolgih kolonah pred humanitarnimi organizacijami na pakete hrane. Velike probleme imajo tudi s stroški za elektriko, vodo in ogrevanje, kakšnih dopustov pa si sploh ne morejo privoščiti.

V Sloveniji imamo trenutno okoli 100000 brezposlenih prebivalcev. Še bolj zaskrbljujoč je podatek, da tudi mnogo tistih, ki zaposlitev imajo, ne zasluži dovolj, da bi si pokrili osnovne življenjske stroške. Nova oblačila, dopusti, novi avtomobili, nakit ipd. so le iluzija.

Težak finančni položaj staršev ima neposreden vpliv tudi na študente. Znani so primeri, ko prekmurski študentje s svojimi štipendijami preživljajo svoje starše, ki so ostali brez službe. Ob tem velja poudariti, da zaostrovanje pogojev za pridobitev štipendij ter spreminjanje zakonodaje s področja študentskega dela ne prinašata nič dobrega.

Tudi dijaki občutijo težak položaj svojih staršev, še posebej pa so zaskrbljeni, ker jim država zaradi bornega proračuna zmanjšuje pravice, ki so si jih stežka priborili – ukinjanje subvencionirane dijaške prehrane za vse dijake.

Mnogi osnovnošolci, ki prihajajo iz revnejših družin, imajo učenje oteženo, saj marsikateri nima dostopa do spleta in drugih dražjih učnih pripomočkov, ekskurzij ... Večina otrok preživlja počitnice doma, mnogo jih sploh še ni bilo na morju, saj si starši potovanja ne morejo privoščiti.

Medtem ko se v državah tretjega sveta borijo za zmanjšanje števila otrok ter uvajajo politiko enega otroka, je v Sloveniji ravno nasprotno. Nizka rodnost vzbuja skrb, saj nakazuje, da bo v Sloveniji vedno več upokojencev in vedno manj mladih. Če primanjkuje delovne sile, se počasneje polni državna blagajna in je tako manj denarja za pokojnine. Slovenija je že storila korak v tej smeri: brezplačen vrtec za drugega in vsakega naslednjega otroka, otroški dodatki ...

(nadalj. na nasl. str.)

Petra Sedlašek, 8. b

(nadalj. s prej. str.)

Po mojem mnenju bi morali mladim parom omogočiti službe, da bi si lažje priskrbeli stanovanja ter si tako ustvarili pogoje za družino. Zelo velik problem je tudi pomanjkanje delovnih mest v Sloveniji, zato menim, da bi morali odpreti nove tovarne ter tudi izboljšati promocijo Slovenije kot turistične destinacije. Velik problem so tudi cenovno zelo ugodni izdelki iz tujih držav, katerih se poslužuje vse več ljudi, saj si izdelke domače države zaradi previsokih cen težka privoščijo. Pomembno je tudi, da se naučimo intenzivneje črpati denar iz evropskih skladov. Najpomembnejše je, da omogočimo tujim investitorjem čim boljše pogoje za ustanavljanje podjetij, obratov in podružnic v naši državi. Med najpomembnejšimi stvarmi pa je tudi izobrazba. Moje mnenje je, da bi v državah tretjega sveta in tudi v vseh drugih morali prebivalstvu omogočiti možnost šolanja, kajti izobraženi ljudje so predpogoj za razvitost države ter izkoreninjenje revščine.

Vem, da revščine po vsem svetu ni ravno lahko odpraviti, kajti če bi jo bilo, je ne bi bilo več. Vseeno pa je veliko načinov, kako jo vsaj ublažiti, le odpreti moramo oči in dobro pogledati okrog sebe, kajti rešitve nam včasih stojijo pred očmi, le ujeti jih moramo.

Barbara Krošel, 9. b

GLOSA

*Na razpotju smo pristali,
polna misel mi je dvoma,
strah me bliska je in groma;
bomo se še srečevali.*

Ko odbil je šolski zvonec,
rečemo: »Učitli, goodbye«,
saj smo pouka fraj.
Vemo, pouka je konec,
preskočili smo en kozolec.
Malce smo se zadržali,
vsi smo še poklepetali,
čeprav nam ni zelo lahko,
ločili se bomo težko;
na razpotju smo pristali.

Kam naprej bo pot vodila?
Odločiti se bo treba,
k'tera šola bo pozeba.
Upam, da ne bom zamudila,
tako ne bom nič rešila.
Priporoča mi draga oma,
ona je moja zlata krona.
Kaj bom storila, še ne vem,
odločila se bom potem,
polna misel mi je dvoma.

Ta šola bo nočna mora,
tam bo veliko novega
in upam, da nič strogega.
V glavi imam dosti prostora
kot cerkveno petje s kora.
Ko bom dalj časa zdoma,
rab'la bom robčke Paloma.
Dobre ocene si želim,
pri tem dosti truda vložim,
strah me bliska je in groma.

Ker prijatelji smo dobri,
ohranili bomo stike
in imeli svoje trike.
V lastnostih smo si podobni,
navzven pa smo vsi svobodni.
Nič ne bomo godrnjali,
bomo pa poskakovali,
zato, prijatelj, pomni zdaj,
spomin na tebe bo vekomaj,
bomo se še srečevali.

Sabina Škvorc, 9. b

TUDI ☺ MED ☺ POČITNICAMI ☺ MALE ☺ SIVE ☺ CELICE ☺ NE ☺ POČIVAJO

Pred tabo je velik izziv – zahteven rebus. Ampak pomisli samo, s kako težkimi testi se je bilo treba spopadati med šolskim letom! Z malo truda ti bo gotovo uspelo! ☺

A = E

=

L = K

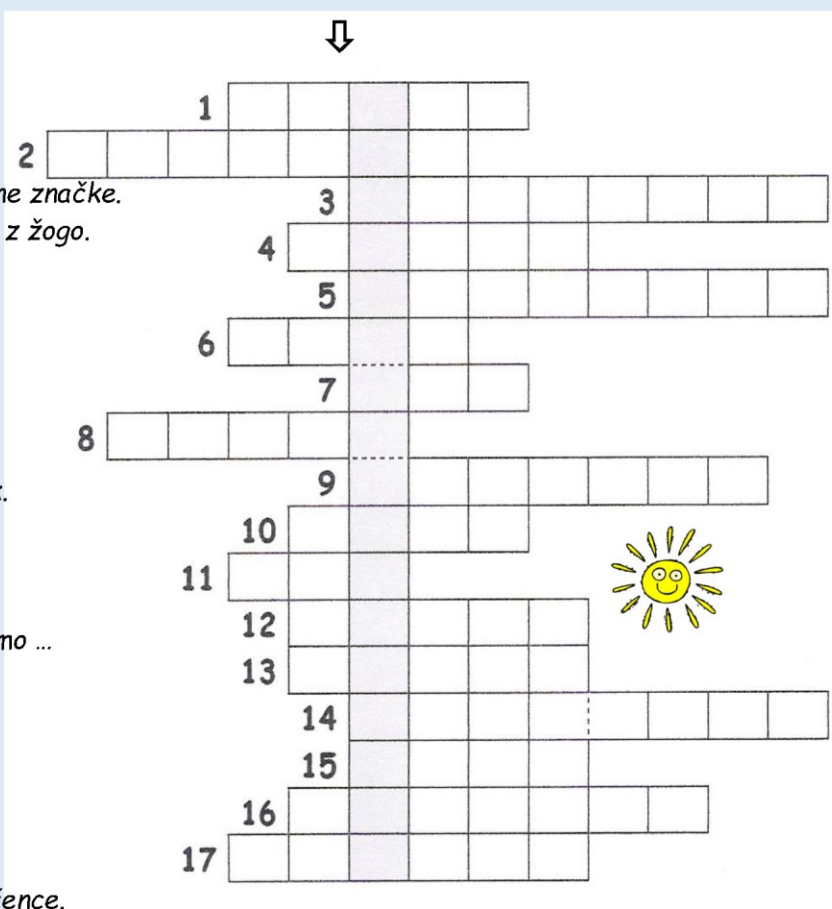
Rešitev: _ _ _ _ _ .

(Pravilno rešitev lahko jeseni zaupaš svojemu razredniku. Misliš, da ti bo verjel? ☺)

Vidiš, da gre. Zdaj pa se kar pogumno loti še izpolnjevanke. Razvozljaj uganke in rešitve vpiši pod ustrezno številko vodoravno. Navpično se ti bo izpisal koristen nasvet, ki ga le upoštevaj!

1. Ime mladega pesnika, ki nas je obiskal ob zaključku bralne značke.
2. Trenutno najbolj popularna igra z žogo.
3. Prebivalec naše »kokoške«.
4. Kaj pišejo pesniki?
5. Čustvo, o katerem se šolarji najraje pogovarjajo.
6. Ime pesnika, ki je napisal Mehurčke.
7. Žival, ki rada tišči glavo v pesek.
8. Pripomoček za izboljšanje vida.
9. Najljubši letni čas šolarjev.
10. Del telesa, s pomočjo katerega lahko pišemo ...
11. Temni del dneva.
12. Majhna miš.
13. Leteča žival.
14. Začetek leta.
15. Najljubša dejavnost otrok.
16. Naslov našega šolskega glasila.
17. Najpogostejši učni »vir« za učence.

Rešitev: _ _ _ _ _ !

(Sestavili: Simon S., Nejc, Tomaž, Rok, Simon W., Matej in Vesna)

OCVIRKI - glasilo OŠ Videm

Šolsko leto 2009/2010

Naslovnica:

Urška Bratušek in Tina Širovnik, 8. a

Prispevke izbrali učitelji OŠ Videm:

Olga Kmetec
Anica Topolovec
Darja Ostroško
Katja Golob
Mirjana Žlahtič
Danica Tili
Stanka Vogrinec
Petra Fošnarič
Stanka Veršič
Aleksandra Kukovič
Mateja Krajnc
Tatjana Potočnik
Marko Kunčnik
Vesna Voglar

Lektoriranje:

Mateja Krajnc
Tatjana Potočnik
Vesna Voglar

Oblikovanje:

Vesna Voglar

Videm pri Ptuj, junij 2010